

Från Sveriges delegation vid Europarådets parlamentariska församling

Sammanfattning

Riksdagens Europarådsdelegation överlämnar den bifogade redogörelsen för verksamheten inom den parlamentariska församlingen under 2010. Till redogörelsen är fogad en förteckning över de rekommendationer, resolutioner och yttranden som antagits av församlingen under perioden.

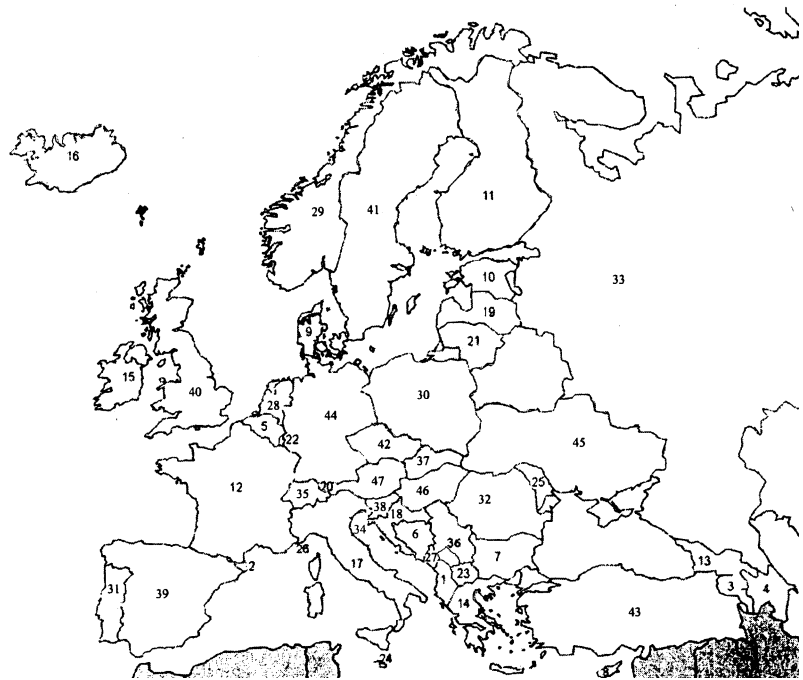
Stockholm den 2 mars 2011

På delegationens vägnar

Marietta de Pourbaix-Lundin

Eva Östlund

Europarådets medlemsstater 2010

1 Albanien, 2 Andorra, 3 Armenien, 4 Azerbajdzjan, 5 Belgien, 6 Bosnien och Hercegovina, 7 Bulgarien, 8 Cypern, 9 Danmark, 10 Estland, 11 Finland, 12 Frankrike, 13 Georgien, 14 Grekland, 15 Irland, 16 Island, 17 Italien, 18 Kroatien, 19 Lettland, 20 Liechtenstein, 21 Litauen, 22 Luxemburg, 23 Makedonien, 24 Malta, 25 Moldavien, 26 Monaco, 27 Montenegro, 28 Nederländerna, 29 Norge, 30 Polen, 31 Portugal, 32 Rumänien, 33 Ryssland, 34 San Marino, 35 Schweiz, 36 Serbien, 37 Slovakien, 38 Slovenien, 39 Spanien, 40 Storbritannien, 41 Sverige, 42 Tjeckien, 43 Turkiet, 44 Tyskland, 45 Ukraina, 46 Ungern, 47 Österrike.

Innehållsförteckning

Sammanfattning	1
Europarådets medlemsstater 2010.....	2
Innehållsförteckning.....	3
1 Europarådets roll i det europeiska samarbetet.....	5
1.1 Den parlamentariska församlingens roll och uppgifter.....	5
2 Den parlamentariska församlingens verksamhet.....	8
2.1 Sessionen 2010.....	8
2.2 Budget.....	9
2.3 Reformering av verksamheten.....	9
2.4 Granskning av åtaganden	10
2.4.1 Granskning genom frågor till ministerkommittén	11
2.4.2 Valövervakning	11
2.4.3 Observatörer och andra samarbetspartner	11
2.5 Politiska frågor	12
2.5.1 Europeiskt forum för demokratins framtid	12
2.5.2 Europarådets relationer med andra internationella organisationer	13
2.5.2.1 FN.....	13
2.5.2.2 EU	13
2.6 Mänskliga rättigheter.....	14
2.6.1 Europakonventionen och Europadomstolen	14
2.6.2 Uppföljning av verkställighet av Europadomstolens beslut	15
2.6.3 Avskaffandet av dödsstraffet	15
2.6.4 Mekanismer för att skydda de mänskliga rättigheterna	16
2.6.4.1 MR-kommissarien	16
2.6.4.2 CPT	16
2.6.5 Bekämpning av familjerelaterat våld.....	17
2.6.6 Kampanj för att stoppa sexuellt våld mot barn	17
2.6.7 Sacharovutställning	17
2.7 Gäster	18
2.8 Priser och utmärkelser.....	18
3 Den svenska delegationen	20
3.1 Delegationens sammansättning den 1 januari–31 oktober	20
3.2 Delegationens sammansättning den 1 november–31 december	22
4 Huvudområden för församlingens verksamhet.....	25
4.1 Granskning	25
4.1.1 Granskning av hur medlemsländerna uppfyller sina åtaganden.....	25
4.1.2 Ukraina.....	26
4.2 Politiska frågor	26
4.2.1 Situationen i Kosovo	26

4.2.2 Utvecklingen i Vitryssland	26
4.2.3 Mellanöstern	27
4.2.4 Konsekvenserna av kriget mellan Georgien och Ryssland	27
4.2.5 Politiska konsekvenser av den ekonomiska krisen	27
4.3 Juridiska frågor och mänskliga rättigheter.....	28
4.3.1 Romerna i Europa.....	28
4.3.2 Genomförande av Europarådets konvention om mänskliga rättigheter	28
4.4 Ekonomiska frågor	28
4.4.1 OECD 2009–2010	28
4.4.2 EBRD	29
4.5 Kultur.....	29
4.5.1 Islam i Europa.....	29
4.5.2 Frihet för medier.....	29
4.6 Befolknings- och flyktingfrågor	30
4.6.1 Genusrelaterade krav på asyl	30
4.6.2 Asylsökande romer i Europa.....	30
4.6.3 Internering av asylsökande	30
4.7 Sociala frågor och hälso- och familjefrågor.....	31
4.7.1 Barn och våld i hemmet.....	31
4.7.2 H1N1-pandemin	31
4.8 Miljöfrågor	31
4.8.1 Skogar: vår planets framtid.....	31
4.8.2 Biologisk mångfald och klimatförändring	32
4.9 Jämställdhet	32
4.9.1 Människohandel.....	32
4.9.2 Kvinnors deltagande i ouppklarade konflikter.....	32
Förteckning över församlingens beslut 2010.....	34

1 Europarådets roll i det europeiska samarbetet

Europarådet har sedan sin tillkomst för 61 år sedan varit en huvudaktör när det gäller att skapa en gemensam europeisk värdegrund baserad på krav på mänskliga rättigheter, demokrati och rättsstatens principer. Europarådets uppdrag är att åstadkomma ett fastare samarbete mellan medlemmarna bl.a. genom att upprätta internationella konventioner och rekommendationer. Genom sina 209 konventioner är Europarådet en viktig normgivande institution inom europeisk politik.

Sverige var en av grundarna när Europarådets stadgar undertecknades av tio västeuropeiska stater i London den 5 maj 1949. Efter Berlinmurens fall har Europarådets medlemskrets mer än fördubblats. Vid årsskiftet 2010/11 hade Europarådet 47 medlemsländer. Samtliga europeiska stater utom Vitryssland och Kosovo ingår i rådet. Stöd för och uppföljning av den samhälleliga utvecklingen i Öst- och Centraleuropa har varit en viktig del av arbetet i den parlamentariska församlingen under utvidgningen. Medlemskap i Europarådet bidrar till att stärka de rättsstatliga institutionerna och främjar säkerställandet av de mänskliga fri- och rättigheterna i medlemsländerna.

EU:s utvidgning och fördjupade integration har av Europarådets parlamentariska församling setts som en fråga som direkt påverkar Europarådets egen framtid och dess roll i det europeiska samarbetet. En majoritet inom Europarådet utgörs numera av EU-medlemmar.

Förändringar i Europas samarbetsstrukturer ställde Europarådet inför utmaningar som ledde till ett tredje toppmöte mellan medlemsländernas stats- och regeringschefer i maj 2005. Det tredje toppmötet lade grunden för en reformprocess med syfte att skapa en mer tydlig och effektiv organisation med fokus på kärnuppdraget att främja de grundläggande värdena: respekten för de mänskliga rättigheterna, demokrati och rättsstatens principer. Under 2010 uppmärksammades särskilt att 60 år hade gått sedan Europakonventionen om de mänskliga rättigheterna antogs.

1.1 Den parlamentariska församlingens roll och uppgifter

Europarådet arbetar på tre politiska nivåer: ett beslutande och verkställande organ, ministerkommittén, ett rådgivande och pådrivande organ, den parlamentariska församlingen, och ett organ för samarbete på lokal och regional nivå – den europeiska kongressen för lokala och regionala organ, kommunalkongressen.

Den parlamentariska församlingen var den första i sitt slag i Europa. Även om den från början kallades den rådgivande församlingen, har man successivt

gått över till beteckningen den parlamentariska församlingen. Ledamöterna utses av medlemsländernas parlament och är medlemmar av dessa parlament. Antalet representanter i de nationella delegationerna fastställs i förhållande till landets invånarantal. Sedan Montenegro blev medlem under våren 2007 är antalet delegater i församlingen 318. Det finns lika många suppleanter. Dessutom deltar parlamentariker från Israel, Kanada och Mexiko med observatörsstatus i församlingens arbete.

Stora förändringar i omvärlden och Europarådets egen utvidgning under 1990-talet har motiverat en kontinuerlig översyn av verksamhetens inriktning och organisation samt av formerna för det europeiska samarbetet. Församlingen är genom sina dagsaktuella debatter och ställningstaganden en plattform där Europas centrala framtidsfrågor dryftas.

Vid utvidgningen av Europarådet har församlingen medverkat aktivt genom att förbereda kandidatländer för medlemskap, bedöma om villkoren för medlemskap är uppfyllda och bistå de nya medlemsländerna i deras demokratiska utveckling. Församlingen har varit pådrivande i frågor om de mänskliga rättigheterna och minoriteters rättigheter samt har bidragit vid tillkomsten av ett stort antal konventioner.

Genom utvidgningen av medlemskretsen har Europarådet fått en mer heterogen sammansättning, vilket ställer speciella krav när det gäller att upprätthålla värderingar och principer. Den parlamentariska församlingen anser att det är viktigt att säkerställa att Europarådets grundläggande värderingar – och därigenom dess trovärdighet – inte försvagas. Det räcker inte med att ett land ingår en principiell förbindelse att respektera de mänskliga rättigheterna och rättsstatens principer. Uppföljningen och kontrollen av att dessa principer följs är en central del av verksamheten.

Församlingens ambition är att stärka den parlamentariska dimensionen inom Europarådet. För att främja öppenhet, demokratisk legitimitet och ansvarsutkrävande i Europarådet måste församlingens inflytande i beslutsprocessen bli större. Parlamentarikerna har rekommenderat stadgeändringar som berör reglerna för beslutsfattandet och framför allt relationer mellan olika organ i Europarådet. Vidare har församlingen uppmanat ministerkommittén att använda Europarådet som en plattform för dialog mellan medlemsländer i och utanför EU. Församlingen anser även att det är viktigt att utveckla bättre synergier mellan Europadomstolen och Europarådets övriga institutioner och organ.

Församlingen representerar nästan hela den partipolitiska skalan i medlemsländerna, något som bidrar till dess auktoritet. Fem partigrupperingar är verksamma inom Europarådets parlamentariska församling: den socialistiska gruppen (SOC), det europeiska folkpartiet (EPP/CD), alliansen för Europas liberaler och demokrater (ALDE), den europeiska demokratiska gruppen (EDG) samt den förenade europeiska vänstern (UEL). Endast ett trettiotal parlamentariker står utanför dessa partigrupperingar.

För att medlemsländernas ombud ska kunna fullgöra sina uppgifter i ministerkommittén, i den parlamentariska församlingen och i sekretariatet krävs

privilegier och immunitet. Dessa är fastställda i Europarådets konventioner nr 1 och 2, som är allmänna överenskommelser om privilegier och immunitet, samt protokoll nr 10. Genom en stadgeförändring 2006 tydliggjordes församlingsmedlemmarnas privilegier och immunitet som gäller vid delegaternas mandatutövning (res. 1490). Parlamentarikerna har också en ambition att höja värdet av den identitetshandling (laissez-passer) som församlingen förser sina medlemmar med.

2 Den parlamentariska församlingens verksamhet

2.1 Sessionen 2010

Europarådets parlamentariska församling möttes i fyra delsessioner under 2010. Samtliga hölls i Strasbourg. Delsessionerna ägde rum den 25–29 januari, den 26–30 april, den 21–25 juni och den 4–8 oktober. Det ständiga utskottet, som beslutar på församlingens vägnar mellan delsessionerna, sammanträdde den 12 mars i Paris, Frankrike, den 21 maj i Skopje, Makedonien, och den 12 november i Antalya, Turkiet.

Vid de fyra delsessionerna debatterades utskottens rapporter, avgavs rekommendationer till ministerkommittén, antogs resolutioner och direktiv, gjordes uttalanden i aktuella frågor samt debatterades akuta politiska frågor. De rapporter som lades fram för församlingen och det ständiga utskottet hade förberetts av tio fackutskott eller deras underutskott som sammanträtt i Strasbourg, i Paris eller i något av medlemsländerna på inbjudan av respektive lands parlament. Europarådet ska enligt artikel 1 i sin stadga (CETS 1) – utöver att värna de mänskliga rättigheterna – dryfta frågor av gemensamt intresse bl.a. på de ekonomiska, sociala, kulturella, vetenskapliga, juridiska och administrativa områdena. Det ingår i Europarådets roll att fokusera på de mest utsatta samhällsgruppernas villkor och rättigheter. Bland dessa grupper märks äldre, sjuka, handikappade, barn, kvinnor, minoriteter, flyktingar, tvångsflyttade, klimatflyktingar och katastrofoffer.

Vid sidan av utskotten har församlingens styrelse (byrån), de politiska gruppledarnas samordningsgrupp och delegationsordförandena en viktig roll när det gäller att dra upp riktlinjer för församlingens verksamhet.

Till president för församlingen valdes den turkiske parlamentarikern Mevlüt Çavuşoğlu (EDG). Han är församlingens 25:e president. Församlingen väljer också 20 vicepresidenter på roterande basis.

Enligt de regler som styr omval av församlingens president (res. 1583, 1584, 1585) kan presidenten numera omväljas bara en gång.

Den referensgrupp (the presidential committee) som består av de politiska gruppledarna är ett konsultativt organ och har i uppdrag att stödja byrån och presidenten.

Parlamentarikerförsamlingens generalsekreterare väljs av församlingen på förslag av ministerkommittén (63 §). Mateo Sorinas (Spanien) valdes till posten i januari 2006. Mandatperioden är fem år. Vid oktobersessionen skedde valet av ny generalsekreterare och vann gjorde Wojciech Sawicki (Polen), dåvarande generaldirektör för den parlamentariska församlingen. Wojciech Sawicki tillträdde sin nya tjänst den 1 februari 2011.

2.2 Budget

Det är ministerkommittén som beslutar i frågor som rör Europarådets budget. Församlingen har rätt att yttra sig. Vid en utvärdering av aktiviteterna inom Europarådet bör man beakta att förväntningarna och trycket på organisationen har ökat genom utvidgningen av medlemskretsen. Däremot har resurser under en längre tid inte tillförts i motsvarande grad. Medlemsstaterna har dock genom det tredje toppmötets beslut bekräftat sina åtaganden gentemot Europarådet och dess värderingar. Dessa åtaganden borde infrias genom att resurser som motsvarar uppdraget beviljas. Flera besparings- och prioriteringsåtgärder har genomförts under de senaste åren.

Ministerkommitténs rätt att ensam besluta om budgeten har kritiserats av församlingen som krävt att församlingen i budgetsammanhang får sådana befogenheter som motsvarar dess status och som utgör gängse prerogativ för en parlamentarisk församling.

Vid budgetdebatterna fanns två rapporter från det ekonomiska utskottet som underlag: Europarådets budget och prioriteringar för 2011 (dok. 12280, ytr. 279) och Parlamentariska församlingens budget för år 2011 (dok. 12247, res. 1734). Församlingens anslag för 2010 uppgick till 15 391 000 euro. Församlingens anslag för 2011 är 14 817 300 euro, vilket innebär en minskning med ca 573 700 euro jämfört med 2010. Marietta de Pourbaix-Lundin uttryckte i sitt debattinlägg viss skepsis över huruvida de föreslagna reformerna var tillräckliga för att hålla den föreslagna budgetramen.

Den allvarligaste finansiella krisen sedan organisationen grundades har förorsakat problem för samtliga medlemsstater. Församlingens president har noterat att några parlamentariker inte har kunnat fullfölja sina uppdrag inom församlingen till följd av reserestriktioner i vissa nationella parlament. Presidenten har i ett brev till de nationella parlamentens talmän påtalat vikten av att parlamentarikerna ges möjlighet att genomföra sina åtaganden inom församlingen.

Sedan 2006 har andelen utgifter på MR-området ökat proportionellt i den totala budgeten beroende på domstolens ökade behov. De andra områdena har fått minska sina anslag eftersom resurserna inte ökat. Europadomstolens framtid är en politisk fråga och måste hanteras som en sådan. Effektivisering av verksamheten måste förenas med en framtidsvision om organisationen.

2.3 Reformering av verksamheten

Europarådets generalsekreterare Torbjörn Jagland har under 2010 påbörjat ett reformarbete som syftar till att fokusera arbetet kring Europarådets kärnfrågor demokrati, mänskliga rättigheter och rättsstatens principer. Även den parlamentariska församlingen har inlett en översyn av sin verksamhet och etablerat ett ad hoc-utskott för reformer där Björn von Sydow ingår. Sedan tidigare har församlingens ledning initierat en rad ändringar i församlingens arbetsmetoder för att stimulera närvaron. För att göra debatterna mer levande har man

infört en möjlighet till korta uttalanden om dagsaktuella politiska frågor. Församlingen efterlyste också nya metoder för att lyfta fram verksamheten i Europarådet på ett effektivare sätt i medierna.

För att tillgodose det tredje toppmötets syfte att effektivisera resursutnyttjandet och göra organisationen mer transparent och synlig har allmänhet och medier numera tillgång till församlingens voteringsresultat. En förutsättning för detta var övergången till elektronisk votering i församlingens plenum. Det går att läsa detaljerade voteringsresultat på församlingens webbplats, <http://www.assembly.coe.int>. På detta sätt vill man även nå en ökad närvaro vid sessioner, voteringar och utskottsmöten. De svenska ledamöternas deltagande fortsätter att vara högt. Enligt församlingssekretariatets statistik var det svenska deltagandet under 2010 dock något lägre än tidigare år, då riksdagsdelegationen legat i topp när det gällde närvaro vid sessionerna och deltagande vid omröstningarna. Det svenska valet i september 2010 gjorde att det svenska deltagandet under oktobersessionen och de utskottsmöten som hölls under hösten var lägre än normalt.

Ökad jämställdhet eftersträvas genom ett krav på att utskotten ska ta hänsyn till könsfördelning vid nomineringar av rapportörer (res. 1585, 49.1 §). Under 2010 var andelen kvinnor bland delegaterna och suppleanterna 24,8 % respektive 31,6 %.

2.4 Granskning av åtaganden

Uppföljning och kontroll av att medlemsländernas åtaganden fullgörs har utgjort en väsentlig del av Europarådets verksamhet sedan antalet medlemsstater började växa på 1990-talet. Församlingens granskningsutskott har varit verksamt sedan april 1997 (res. 1115) och har till uppgift att kontinuerligt granska att alla medlemsländer respekterar Europarådets grundläggande principer och fullgör de åtaganden som gjorts i samband med att landet blivit medlem (se kap. 4.1.1).

Ackrediteringen av ledamöter kan användas som ett instrument för att förmå medlemsländerna att fullfölja sina åtaganden. Enligt stadgan ska församlingen vid öppnandet av den årliga sessionen kontrollera och ratificera medlemmarnas och gästernas ackreditering (6 § 3). Bristande jämställdhet i delegationernas sammansättning kan leda till beslut att upphäva rösträtten för nyutnämnda delegationer. Enligt församlingens stadga bör det underrepresenterade könet i varje delegation företrädas i minst samma utsträckning som i det nationella parlamentet. I varje fall måste minst en person i delegationen vara av det underrepresenterade könet.

Att nya ackrediteringar ifrågasätts och redan godkända ackrediteringar omprövas har förekommit allt oftare under den senaste tiden. För att minska risken att regelparagraferna utnyttjas med fel motivering beslutades under 2009 om en skärpning av regeln. Den skärpta regeln som gäller fr.o.m. januari 2010 förutsätter att 30 respektive 50 delegater står bakom en motion som

ifrågasätter nya ackrediteringar eller föreslår en omprövning av en redan godkänd ackreditering.

2.4.1 Granskning genom frågor till ministerkommittén

Församlingens frågestund i samband med sessionerna ger tillfälle att följa upp huruvida ministerkommittén följer församlingens rekommendationer. Fyra gånger om året redogör utrikesministern i ministerkommitténs ordförandeland för verksamheten i ministerkommittén. Ledamöterna har sedan möjlighet att ställa frågor till utrikesministern. Numera gäller även en praxis vilken ger möjlighet att ställa spontana frågor till ministerkommitténs ordförande.

2.4.2 Valövervakning

Valövervakning är ett komplement till granskningen av att medlemsländernas åtaganden fullgörs. Parlamentariska församlingen har under de senaste åren engagerat sig i ett stort antal valövervakningsinsatser framför allt i Central- och Östeuropa, oftast i samarbete med Organisationen för säkerhet och samarbete i Europa (OSSE), Europaparlamentet och Natoförsamlingen. Valövervakning sker i olika delar av landet där parlamentarikerna på plats i vallokaler övervakar valtillfället, förseglingen av röstsedlarna och rösträkningen.

Parlamentariker som valövervakare bedöms politiskt vara av stor betydelse trots att de nästan enbart deltar som korttidsobservatörer. Den parlamentariska församlingen har under 2010 sändt valövervakare enligt följande:

- Ukraina, presidentval (första omgången), den 17 januari (Lilliehöök, de Pourbaix-Lundin, Lundgren)
- Ukraina, presidentval (andra omgången), den 7 februari (Lilliehöök, de Pourbaix-Lundin)
- Moldavien, folkomröstning, den 5 september (Lilliehöök, Olsson)
- Bosnien och Herzegovina, parlamentsval, den 3 oktober (Lilliehöök, Olsson)
- Azerbajdzjan, parlamentsval, den 7 november (de Pourbaix-Lundin)
- Moldavien, parlamentsval, den 28 november (de Pourbaix-Lundin, Lundgren).

2.4.3 Observatörer och andra samarbetspartner

Utomeuropeiska länder har möjlighet att genom observatörsstatus delta i Europarådets verksamhet. Det är ministerkommittén som beslutar om ansökande länders observatörsstatus. Beslutet träder i kraft sedan den parlamentariska församlingen har lämnat ett positivt yttrande. Med stöd av beslutet får en observatör delta i det samarbete som är underställt ministerkommittén. Ett land med observatörsstatus måste dessutom anhålla om att få sända observatörer till församlingen som fattar beslut i frågan. Israel, Kanada och Mexiko medverkade under 2010 som observatörer i den parlamentariska församlingen.

Församlingen ägnar sig också åt att följa MR-situationen i observatörländerna som inte är formellt bundna att följa Europarådets normer och konventioner. Detta kan dock enligt den parlamentariska församlingen ge anledning till feltolkningar och missförstånd. Genom att ansöka om observatörsstatus anses observatörländerna ha gjort ett politiskt åtagande att respektera och främja de universella principerna om demokrati, mänskliga rättigheter och rättsstatlighet. Etablerade internationella MR-normer borde därmed tillämpas av observatörländerna som även på andra sätt borde kunna främja Europarådets ideal och värderingar i sina länder.

Det tredje toppmötet 2005 ansåg att Europarådet är förpliktat att öppna en ny dialog mellan Europa och dess grannregioner – södra Medelhavet, Mellanöstern och Centralasien. Europarådet vill främja en dialog om globalt ömsesidigt beroende och solidaritet och skapa en europeisk medvetenhet om tvärkulturella och utvecklingsinriktade frågor.

Sedan församlingen under senare tid analyserat möjligheten att stärka observatörernas engagemang i samarbetet och samtidigt kunna dra bättre nytta av observatörernas deltagande har församlingen tagit ett flertal initiativ (dok. 12077, res. 1699). För att utveckla relationerna till fler länder i grannområdena införde församlingen en ny status, "Partner for Democracy" (dok. 11913, res. 1680), som kan beviljas en icke-medlemsstat. Med den statusen får en stat delta i församlingens sessioner och möten men inte i omröstningar (dok. 12071, res. 1698).

Underutskottet för relationer med icke-medlemsländer har till uppgift att sköta kontakterna med observatörerna och andra samarbetspartner.

2.5 Politiska frågor

2.5.1 Europeiskt forum för demokratins framtid

Ett europeiskt forum för demokratins framtid inrättades genom beslut vid Europarådets toppmöte i Warszawa i maj 2005. Denna verksamhetsform har som syfte att stärka demokrati, politiska friheter och medborgarnas deltagande. Armenien stod 2010 för värdskapet för det sjätte forumet med det övergripande temat "Perspektiv 2020 – demokratiska principer och utmaningar i Europa". Forumet ägde rum i Jerevan den 19–21 oktober. Från den svenska Europarådsdelegationen deltog Anna Lilliehöök.

Forumet är tänkt att vara en flexibel process för att inom Europarådets medlemsländer stimulera idé- och erfarenhetsutbyte om demokratiutveckling och dess olika aspekter. Forumets uppgift ska vara att identifiera och utvärdera betydande demokratiinitiativ, utveckla standarder för demokratiutveckling och sprida kunskap bland medlemsstaterna. Forumet samlar företrädare för politiska partier, förtroendevalda på lokal, regional och nationell nivå, forskare samt enskilda organisationer m.fl. med intresse för att fördjupa och stärka demokratin.

2.5.2 Europarådets relationer med andra internationella organisationer

Även om Europarådet är en regional organisation söker den parlamentariska församlingen bevaka den politiska och ekonomiska utvecklingen i hela världen. Med sin värdegrund har Europarådet goda förutsättningar att delta i en debatt om globaliseringens olika dimensioner. Europarådets roll bör vara att söka föra den internationella dialogen framåt och förvandla konfrontation till dialog.

Främjandet av samarbete med andra europeiska och internationella organisationer och institutioner ingår i den handlingsplan som Europarådets tredje toppmöte antog 2005. Avsikten är att stärka samverkan både inom Europarådet och med andra regionala och internationella institutioner. Inför framtiden är det nödvändigt att Europarådet anpassar sig till förändringar i omvärlden samtidigt som det håller fast vid sina kärnvärden.

Europarådet samarbetar med både allmänpolitiska organisationer och fackorgan. Samarbetet mellan EU, OSSE och Europarådet, och deras respektive parlamentariska församlingar, samt med FN och dess fackorgan utvärderas vid särskilda debatter i den parlamentariska församlingen och i samband med möten mellan ledande representanter för dessa institutioner.

2.5.2.1 FN

Behovet av reformer av institutionerna inom FN har under ett flertal år betonats av den parlamentariska församlingen. Församlingen har uttryckt ett starkt stöd för reformer och särskilt betonat vikten av att vitalisera generalförsamlingen och effektivisera säkerhetsrådets arbete. När det gäller att möta globala hot har församlingen uttryckt en önskan om ett mer utvecklat samarbete med FN och dess organ. Relationerna mellan FN och Europarådet har sedan 2000 årligen debatterats i FN:s generalförsamling.

Ett systematiskt deltagande av parlamentariker skulle minska FN:s demokratiska underskott och kunna medföra andra positiva effekter. En rådgivande parlamentarisk FN-församling bestående av ledamöter från såväl nationella parlament som regionala parlamentariska församlingar är ett mål för framtiden.

2.5.2.2 EU

Vid det tredje toppmötet 2005 uppmanade stats- och regeringscheferna Europarådets olika organ att stärka relationerna till EU inom områden som mänskliga rättigheter, pluralistisk demokrati och rättsstatlighet samt på de rättsliga, kulturella och sociala områdena.

EU:s utvidgning och behovet av att reformera dess institutioner har med stort intresse följts av den parlamentariska församlingen. Efter Bulgariens och Rumäniens EU-inträde i januari 2007 har EU 27 medlemsländer som samtliga också är medlemmar i Europarådet. EU och Europarådet har en gemensam värdegrund som är baserad på principer om mänskliga rättigheter, demokrati

och rättsstatlighet. Dock har Europarådet genom sitt breda medlemskap som inbegriper 47 länder en möjlighet att företräda hela Europa på ett sätt som EU inte kan göra. Särskilt borde Europarådets unika kompetens när det gäller skyddet av de mänskliga rättigheterna och normskapandet bättre kunna tas till vara. EU varken kan eller bör ta över dessa uppgifter, menar Europarådets parlamentariska församling. EU:s ekonomiska resurser är vida större än Europarådets, vars starka sidor utgörs av expertis, erfarenhet och skapande av internationell rätt.

Europarådet och EU har enats om ett samförståndsavtal som undertecknades 2007. I överenskommelsen fastställs de viktigaste samarbetsområdena och de institutionella arrangemangen för avtalets genomförande. Att undvika dubbelarbete är viktigt i samarbetet mellan EU och Europarådet. I avtalet ingår också beslutet om att EU ska tillträda Europakonventionen om de mänskliga rättigheterna. Enligt församlingen utgör samförståndsavtalet ett bra ramverk där EU kan dra nytta av Europarådets kunskaper och kompetens.

I och med Lissabonfördragets ikraftträdande den 1 december 2009 är det möjligt för EU att ansluta sig till Europakonventionen och därmed skapa ett gemensamt rättsområde i Europa. Förhandlingar om en rad frågor har pågått under 2010, bl.a. om EU:s roll vid tillsättande av domare till Europadomstolen för de mänskliga rättigheterna, och förväntas slutföras under 2011.

Församlingen och Europaparlamentet har ett separat samarbetsavtal. I avtalet ingår en överenskommelse om regelbundna möten mellan talmännen samt om samarbete mellan utskotten och inom valövervakning.

EU:s myndighet för grundläggande rättigheter inledde sitt arbete under 2007. För att lösa problem som människohandel, våld mot kvinnor, våld mot barn, förtryck av minoriteter, klimatförändringar och nya hot mot samhället krävs både ett gränsöverskridande samarbete och en institutionell dialog. I februari 2010 gjorde den svenska Europarådsdelegationen ett besök hos myndigheten för att på plats i Wien studera dess verksamhet.

2.6 Mänskliga rättigheter

2.6.1 Europakonventionen och Europadomstolen

Europarådets konvention om skydd för de mänskliga rättigheterna och de grundläggande friheterna (CETS 5) undertecknades 1950. Efterlevnaden av konventionen övervakas av Europadomstolen sedan 1959. Europadomstolen har sitt säte i Strasbourg och är sammansatt av 47 domare, en från varje land som tillträtt Europakonventionen. Medlemsländernas regeringar har rätt att nominera kandidater till domare, men valet sker i den parlamentariska församlingen. Församlingens riktlinjer vid val av nya domare till Europadomstolen anger att nomineringsförfarandet i medlemsstaterna bör vara öppet och att både män och kvinnor ska finnas representerade bland de tre kandidaterna. Kandidaterna ska ha erfarenhet av arbete inom MR-sektorn.

Som en följd av Europarådets utvidgning har antalet domstolsärenden ökat kraftigt. Upprepade varningar har framförts i församlingen om att Europadomstolen riskerar att förlora sin trovärdighet om eftersläpningen i ärendebehandlingen fortsätter att växa. Samtidigt har det betonats att det är medlemsländernas gemensamma ansvar att garantera att domstolen kan arbeta effektivt även fortsättningsvis.

Ett nytt protokoll, nr 14, till Europakonventionen (CETS 194) som trädde i kraft den 1 juni 2010 möjliggör effektivare ärendebehandling i domstolen.

2.6.2 Uppföljning av verkställighet av Europadomstolens beslut

De stater som ansluter sig till Europakonventionen förbinder sig att erkänna domstolens obligatoriska jurisdiktion. Att Europadomstolens domar verkställs är av stor betydelse och utgör en väsentlig del i den europeiska mekanismen för att skydda de mänskliga rättigheterna. Ministerkommittén har en viktig roll i att övervaka att domarna verkställs. Det faktum att ett antal av Europadomstolens domar flera år efter avgörandet inte blivit verkställda riskerar att underminera det system som byggs upp under Europakonventionen. För att ta itu med problemet har församlingen föreslagit att ministerkommittén intar en striktare hållning mot de medlemsländer som brister i verkställighet av domar. Församlingen har vidare rekommenderat bl.a. att europeisk domstolspraxis införlivas i den nationella lagstiftningen och att myndigheterna i medlemsländerna effektiviserar verkställigheten av domar. De nationella parlamenten har uppmanats att engagera sig i att följa upp hur domstolens beslut verkställs på nationell nivå.

Församlingen har åtagit sig att regelbundet följa domarnas verkställighet. Således är verkställigheten av domarna från Europadomstolen en återkommande punkt på dagordningen för det juridiska utskottet och för församlingen.

2.6.3 Avskaffandet av dödsstraffet

Rätten till liv är en mänsklig rättighet, och respekt för liv tillhör Europarådets grundläggande värderingar. Därför ställer Europarådet kategoriska krav på dödsstraffets avskaffande och har som mål att avskaffa dödsstraffet inte bara i Europa utan i hela världen. Europarådet har bidragit till att Europa är en zon där dödsstraffet avskaffats, med ett undantag: Vitryssland, som står utanför Europarådet och är det sista landet i Europa som fortfarande verkställer dödsstraff. Kampen för att avskaffa dödsstraffet gör långsamt men stadigt framsteg världen över. Förekomsten av dödsstraff i några observatörländer har varit föremål för intensiv bevakning i församlingen som kontinuerligt kritiserat tillämpningen av dödsstraff i USA och Japan, båda observatörländer i Europarådet.

Vid årsskiftet 2010/11 hade 46 av rådets 47 medlemsstater ratificerat tilläggsprotokoll nr 6 till Europakonventionen som förbjuder dödsstraff (CETS 114). Det är enbart Ryssland som inte gjort det. Inga avrättningar har dock

genomförts i Ryssland sedan 1996. Den frist för moratoriet som infördes 1999 har förlängts av den ryska konstitutionsdomstolen. Genom ett tilläggsprotokoll till Europakonventionen (CETS 187) har dödsstraffet förbjudits även i krigstid och när det råder fara för krig. Tilläggsprotokoll nr 13 kompletterar det förbud mot dödsstraff i fredstid som funnits sedan 1985.

Ett beslut om en europeisk dag mot dödsstraffet fattades av Europarådet under 2007, och den infaller den 10 oktober.

2.6.4 Mekanismer för att skydda de mänskliga rättigheterna

2.6.4.1 MR-kommissarien

MR-kommissariens redogörelse och verksamhet debatteras regelbundet av församlingen. Vid aprilsessionen presenterade MR-kommissarien Thomas Hammarberg sin årliga rapport (CommDH(2010)8).

Församlingens stöd till MR-kommissarien är entydigt, och institutionens raska och stadiga framsteg sedan den inrättades 1999 har kontinuerligt fått beröm. MR-kommissarien arbetar oberoende, och hans oberoende ställning anses vara en styrka och en förutsättning för genomförandet av kommissariens uppdrag. Samarbete med institutioner utanför Europarådet är dock viktigt för uppdraget – särskilt med EU, UNHCHR, FN:s flyktingkommissarie och OSSE. Församlingen hänvisar frekvent till MR-kommissariens rekommendationer och har efterlyst de nationella parlamentens aktiva stöd för verksamheten.

2.6.4.2 CPT

Den europeiska konventionen om förhindrande av tortyr och annan omänsklig och förnedrande behandling eller bestraffning (CETS 126) antogs av ministerkommittén 1987 och trädde i kraft den 1 februari 1989. Konventionen bygger på artikel 3 i Europakonventionen till skydd för mänskliga rättigheter och har ratificerats av samtliga medlemsstater.

Europeiska kommittén för förhindrande av tortyr och omänsklig eller förnedrande behandling (CPT), som upprättats enligt konventionen för att undersöka behandlingen av frihetsberövade, inledde sin verksamhet 1990. Kommitténs uppgift är att besöka fängelser, häkten, slutna psykiatriska anstalter och övriga inrättningar i medlemsländerna för att undersöka hur de frihetsberövade behandlas. Kommittén består av en representant för varje medlemsland. Medlemmarna är oberoende experter. De nationella delegationerna nominerar kandidaterna till CPT, men valet sker i ministerkommittén. Församlingen strävar efter att kontinuerligt förbättra proceduren att utse medlemmar i anti-tortyrkommittén (res. 1540/2007). Kommitténs auktoritet beror enligt parlamentarikerna på medlemmarnas moraliska anseende, professionella kvalifikationer och personliga delaktighet.

Sveriges representant i CPT är doktor Stefan Weinberg Krakowski. Hans mandatperiod sträcker sig till den 19 december 2013.

2.6.5 Bekämpning av familjerelaterat våld

Det parlamentariska nätverk som följer upp den kampanj mot våld mot kvinnor i nära relationer som pågick 2006–2008 fortsatte sitt arbete under 2010. Nätverkets viktigaste uppgift är att följa och stödja arbetet med att ta fram en europeisk konvention för att bekämpa våld mot kvinnor. En särskild arbetsgrupp inom Europarådet förhandlar om konventionen som förväntas bli färdig under 2011. Europarådsdelegationen har utsett Carina Hägg som riksdagens kontaktperson i nätverket.

För elfte året i rad högtidlighölls FN:s internationella dag för avskaffande av våld mot kvinnor. Den 25 november anordnades i riksdagen ett seminarium av Carina Hägg (S) och Christian Holm (M), i samverkan med Unifem Sverige.

2.6.6 Kampanj för att stoppa sexuellt våld mot barn

Vid ett högnivåmöte i Rom den 29–30 november lanserades Europarådets kampanj för att stoppa sexuellt våld mot barn. Kampanjen kommer att pågå under tre år, och huvudmålen med kampanjen är dels att få Europarådets 47 medlemsländer att ansluta sig till konventionen om att skydda barn mot sexuellt utnyttjande och sexuell misshandel (den s.k. Lanzarotekonventionen), dels att sprida kunskap om sexuellt våld mot barn.

Carina Ohlsson deltog i egenskap av ordförande i parlamentariska församlingens underutskott för barnfrågor. Hon betonade i sitt anförande vikten av en stark lagstiftning på området och barnvänliga miljöer vid förhör där barnperspektivet ska vara i centrum samt behovet av stöd även efter en rättsprocess. I oktober 2010 antog den parlamentariska församlingen en rekommendation om ”övergrepp på barn i institutioner: åtgärder till skydd för offren” (dok. 12358, rek. 1934). Rapporten tar upp den svåra situation som många barn i Europa har utsatts för inom olika institutioner, såsom internatskolor, fosterhem och vårdanstalter, och i religiösa sammanhang. Rekommendationen uppmanar regeringar och parlament att ge fullt stöd till Europarådets kampanj. Den parlamentariska församlingen har utarbetat en handbok för parlamentariker som ger en översikt av Lanzarotekonventionen och tips om hur nationella parlament kan arbeta med frågorna samt konkreta exempel på hur olika länder har lagstiftat. Handboken lanserades vid den parlamentariska församlingens januarsession 2011. Ett parlamentariskt nätverk för kontaktpersoner inom församlingen för kampanjen har skapats, och det hade sitt första möte i Strasbourg i januari 2011. Europarådsdelegationen har utsett Carina Ohlsson som riksdagens kontaktperson i nätverket.

2.6.7 Sacharovutställning

År 2010 hade det gått 60 år sedan Europarådets konvention om de mänskliga rättigheterna antogs. För att uppmärksamma det tog MR-kommissarien Thomas Hammarberg i samarbete med den ryska MR-organisationen Memorial initiativ till en vandringsutställning om människorättskampen, fysikern och

mottagaren av Nobels fredspris Andrej Sacharov som år 1970 grundade Kommittén för mänskliga rättigheter i dåvarande Sovjetunionen. Utställningen speglade de områden och de missförhållanden som engagerade Sacharov och där han alltid tog ställning för den enskilda människans rätt till demokratiska fri- och rättigheter. Utställningen invigdes under den parlamentariska församlingens januarisession i Strasbourg. Sverige var det första av Europarådets medlemsländer som tog emot utställningen. Den visades i riksdagshuset under två veckor i mars för att därefter vandra vidare till Finland, Estland, Frankrike och övriga medlemsländer. Den gästbok som medföljde utställningen och i riksdagen samlade mer än 200 namnunderskrifter kommer efter utställningen att överlämnas till Memorial i Ryssland.

2.7 Gäster

Under året 2010 gästades den parlamentariska församlingen av Ukrainas president Viktor Yanukovyč, Makedoniens president Gjorgje Ivanov och Kroatens president Ivo Josipović, premiärministrarna Milo Dukanović från Montenegro och Nikola Gruevski från Makedonien, Tysklands vicekansler och utrikesminister Guido Westervelle samt premiär- och utrikesminister Giorgos Papandreo från Grekland. Vidare gästades församlingen av FN:s generalsekreterares särskilde representant för Civilisationernas Allians Jorge Sampaio, OECD:s generalsekreterare Angel Gurría åtföljd av biträdande generalsekreteraren Aart de Geus, vicepresidenten i EBRD Jan Fischer och Europeiska utvecklingsbankens biträdande direktör Apolonio Ruiz Ligeró.

Följande utrikesministrar gästade församlingen: Franco Frattini från Italien, Sergey Lavrov från Ryska federationen, Micheline Calmy-Rey från Schweiz, i egenskap av ordförande i ministerrådet under första halvåret, samt Antonio Miloški från Makedonien och Ahmet Davutoğlu från Turkiet, i egenskap av inkommande ordförande i ministerrådet under andra halvåret (Miloški i maj och Davutoğlu i november).

Övriga gäster som talat till församlingen har varit fru Hayrunissa Gül från Turkiet, på temat alla barns lika rätt till utbildning, och Alain Touraine, rektor för École des Hautes en Sciences Sociales i Paris, över demokratins utmaningar i vår tid.

2.8 Priser och utmärkelser

Sedan 1955 har församlingen delat ut ett årligt pris till den europeiska stad, kommun eller region som på ett föredömligt sätt arbetat för att stärka Europasamarbetet. Priskommittén utgörs av ett underutskott i församlingens miljö- och jordbruksutskott. Europapriset 2010 tilldelades den ukrainska staden Kharkiv.

Europarådets årliga museipris har utdelats sedan 1977. Dess syfte är att främja kännedom om Europas historia och kulturarv. Priskommittén utgörs av

församlingens utskott för kultur, vetenskap och utbildning, och beslutsunderlag läggs fram av det europeiska museiforumet. År 2010 tilldelades priset Portimão Museum i Algarve, Portugal.

3 Den svenska delegationen

Eftersom 2010 var ett valår i Sverige utgjordes Europarådsdelegationen av två olika konstellationer med brytpunkt den 1 november, Den svenska delegationen består av sex ordinarie ledamöter och sex suppleanter. Samtliga tolv ledamöter deltar aktivt i församlingen och dess organ, dock har Sverige endast sex röster vid voteringar i plenum.

3.1 Delegationens sammansättning den 1 januari–31 oktober

Ordinarie ledamöter

1. Göran Lindblad (M), delegationens ordförande
2. Björn von Sydow (S), delegationens vice ordförande
3. Marietta de Pourbaix-Lundin (M)
4. Carina Ohlsson (S)
5. Kerstin Lundgren (C)
6. Morgan Johansson (S)

Suppleanter

1. Anna Lilliehöök (M)
2. Carina Hägg (S)
3. Kent Olsson (M)
4. Michael Hagberg (S)
5. Tina Acketoft (FP)
6. Maryam Yazdanfar (S)

Fördelningen på församlingens utskott och underutskott såg ut enligt följande (utskottsersättare inom parentes):

Ständiga utskottet (består av delegationsordförande och utskottsordförande):
Lindblad, von Sydow

Politiska utskottet: von Sydow ordförande, Lindblad (Lundgren, Ohlsson)

Underutskottet för Mellanöstern: Lundgren, Lindblad, ex officio von Sydow

Underutskottet för externa relationer: Lindblad ordförande, ex officio von Sydow

Underutskottet för förebyggande av konflikt genom dialog och försoning: ex officio von Sydow

Utskottet för juridiska frågor och mänskliga rättigheter: de Pourbaix-Lundin, Hägg (Acketoft, Ohlsson)

Underutskottet för mänskliga rättigheter: Ohlsson

Underutskottet för bekämpning av brottslighet och terrorism: de Pourbaix-Lundin (Acketoft)

Underutskottet för minoriteters rättigheter: de Pourbaix-Lundin

Underutskottet för intervjuer med domarkandidater: Acketoft, Hägg

Utskottet för ekonomi och utveckling: Lilliehöök, Yazdanfar (Lindblad, Hagberg)

Underutskottet för internationella ekonomiska relationer: Lilliehöök vice ordförande (Lindblad)

Underutskottet för utveckling av turistnäringen: Lilliehöök (Lindblad)

Utskottet för social-, hälsovårds- och familjefrågor: de Pourbaix-Lundin, Ohlsson (Acketoft, Johansson)

Underutskottet för barnfrågor: Ohlsson ordförande sedan juni 2010 (de Pourbaix-Lundin)

Underutskottet för Europas sociala stadga: Acketoft (de Pourbaix-Lundin)

Utskottet för migrations-, flykting- och befolkningsfrågor: Acketoft vice ordförande, Hagberg (Lindblad, Hägg)

Underutskottet för migrationsfrågor: Acketoft vice ordförande (Lindblad)

Underutskottet för flyktingfrågor: Hagberg

Underutskottet för befolkningsfrågor: Lindblad

Utskottet för kultur, vetenskap och utbildning: Olsson vice ordförande, Johansson (Lilliehöök, von Sydow)

Underutskottet för kulturarv: Olsson (Lilliehöök)

Underutskottet för mediefrågor: Johansson

Underutskottet för ungdom och sport: Olsson

Utskottet för miljö- och jordbruksfrågor samt lokala och regionala ärenden: Lundgren, Ohlsson (Olsson, Yazdanfar)

Underutskottet för hållbar utveckling: Ohlsson (Lundgren)

Underutskottet för lokal och regional demokrati: Lundgren (Olsson)

Underutskottet för jordbruk och livsmedel: Ohlsson

Underutskottet för Europapriset: Olsson

Utskottet för jämställdhet mellan kvinnor och män: Olsson, Hägg (de Pourbaix-Lundin, Yazdanfar)

Underutskottet om våld mot kvinnor: Hägg (Olsson)

Underutskottet för att främja kvinnors deltagande i beslutsprocesser: Hägg vice ordförande

Underutskottet mot människohandel: Olsson

Utskottet för granskning av medlemsländernas uppfyllande av sina åtaganden ("granskningsutskottet"; medlemmarna utses av partigrupperna): Lindblad, de Pourbaix-Lundin, Lundgren, Hagberg, ex officio von Sydow

Utskottet för immunitet, stadge- och procedurfrågor: Lilliehöök

Partigrupper

1. Det europeiska folkpartiet (Group of the European People's Party, EPP/CD) 202 medlemmar: Lindblad, de Pourbaix-Lundin, Lilliehöök, Olsson
2. Den socialistiska gruppen (Socialist Group, SOC) 181 medlemmar: von Sydow, Ohlsson, Johansson, Hägg, Hagberg, Yazdanfar
3. Alliansen för Europas liberaler och demokrater (ALDE) 98 medlemmar: Lundgren, Acketoft
4. Den europeiska demokratiska gruppen (EDG) 94 medlemmar
5. Den förenade europeiska vänstern (Group of the Unified European Left, UEL) 31 medlemmar

Därutöver finns ett trettiotal delegater som inte tillhör någon partigrupp.

De politiska styrkeförhållandena i församlingen påverkar sammansättningen av sessionernas talarlistor samt de ekonomiska bidrag partigrupperna får via församlingens budget.

3.2 Delegationens sammansättning den 1 november–31 december

Ordinarie ledamöter

1. Marietta de Pourbaix-Lundin (M), delegationens ordförande
2. Björn von Sydow (S), delegationens vice ordförande
3. Mats Johansson (M)
4. Carina Ohlsson (S)
5. Mikael Cederbratt (M)
6. Carina Hägg (S)

Suppleanter

1. Tina Acketoft (FP)
2. Lennart Axelsson (S)
3. Kerstin Lundgren (C)
4. Ingela Nylund Watz (S)
5. Mikael Oscarsson (KD)
6. Morgan Johansson (S)

Fördelningen på församlingens utskott och underutskott såg ut enligt följande (utskottsersättare inom parentes):

Ständiga utskottet (består av delegationsordförande och utskottsordförande):
de Pourbaix-Lundin, von Sydow

Politiska utskottet: von Sydow ordförande, de Pourbaix-Lundin (Ohlsson, Lundgren)

Underutskottet för Mellanöstern: Lundgren, ex officio von Sydow

Underutskottet för externa relationer: de Pourbaix-Lundin, ex officio von Sydow

Underutskottet för förebyggande av konflikter genom dialog och försoning:
Lundgren, ex officio von Sydow

Utskottet för juridiska frågor och mänskliga rättigheter: de Pourbaix-Lundin, Hägg (Mats Johansson, Ohlsson)

Underutskottet för mänskliga rättigheter: Ohlsson

Underutskottet för bekämpning av brottslighet och terrorism: de Pourbaix-Lundin

Underutskottet för minoriteters rättigheter: de Pourbaix-Lundin

Underutskottet för intervjuer med domarkandidater: Hägg

Utskottet för ekonomi och utveckling: Mats Johansson, Axelsson (Cederbratt, Nylund Watz)

Underutskottet för utvecklingsfrågor: Axelsson

Utskottet för social-, hälsovårds- och familjefrågor: Oscarsson, Ohlsson (de Pourbaix-Lundin, Morgan Johansson)

Underutskottet för barnfrågor: Ohlsson ordförande (de Pourbaix-Lundin)

Underutskottet för Europas sociala stadga: Ohlsson (de Pourbaix-Lundin)

Utskottet för migrations-, flykting- och befolkningsfrågor: Cederbratt, Nylund Watz (Acketoft, Hägg)

Underutskottet för migration: Acketoft (Nylund Watz)

Underutskottet för flyktingar: Cederbratt

Utskottet för kultur, vetenskap och utbildning: Mats Johansson, Morgan Johansson andre vice ordförande (Acketoft, Hägg)

Underutskottet för mediefrågor: Morgan Johansson (Mats Johansson)

Utskottet för miljö- och jordbruksfrågor samt lokala och regionala ärenden: Lundgren, Ohlsson (Oscarsson, Axelsson)

Underutskottet för hållbar utveckling: Ohlsson (Lundgren)

Underutskottet för energi: Ohlsson

Underutskottet för Europapriset: Lundgren

Utskottet för jämställdhet mellan kvinnor och män: Acketoft, Hägg (de Pourbaix-Lundin, von Sydow)

Underutskottet om våld mot kvinnor: Hägg

Underutskottet för att främja kvinnors deltagande i beslutsprocesser: Hägg vice ordförande (de Pourbaix-Lundin)

Underutskottet för människohandel: Acketoft

Utskottet för granskning av medlemsländernas uppfyllande av sina åtaganden ("granskningsutskottet"; medlemmarna utses av partigrupperna): de Pourbaix-Lundin, Lundgren, ex officio von Sydow

Partigrupper

1. Det europeiska folkpartiet (Group of the European People's Party, EPP/CD) 202 medlemmar: de Pourbaix-Lundin, Mats Johansson, Cederbratt och Oscarsson
2. Den socialistiska gruppen (Socialist Group, SOC) 181 medlemmar: von Sydow, Ohlsson, Morgan Johansson, Hägg, Axelsson, Nylund Watz
3. Alliansen för Europas liberaler och demokrater (ALDE) 98 medlemmar: Lundgren, Acketoft
4. Den europeiska demokratiska gruppen (EDG) 94 medlemmar
5. Den förenade europeiska vänstern (Group of the Unified European Left, UEL) 31 medlemmar

4 Huvudområden för församlingens verksamhet

4.1 Granskning

4.1.1 Granskning av hur medlemsländerna uppfyller sina åtaganden

Församlingens granskningsutskott har varit verksamt sedan april 1997 (res. 1115) och har till uppgift att kontinuerligt granska att alla medlemsländer respekterar Europarådets grundläggande principer och uppfyller de åtaganden som gjorts i samband med att landet blivit medlem. Att utvärdera granskningsverksamheten utgör dessutom en del av uppföljningen av det tredje toppmötet.

Granskningsutskottets ledamöter nomineras av de fem politiska grupperna (i motsats till de andra utskotten där medlemmarna utses av de nationella delegationerna) och utses av byrån. Härutöver ingår ordförandena i de politiska och juridiska utskotten ex officio.

En granskning inleds med ett skriftligt yttrande från två rapportörer som utsetts av utskottet och som ska representera olika politiska grupperingar. Två ledamöter från det granskade landets nationella delegation ingår också i granskningsutskottet, men utan rätt att delta i utskottets voteringar.

Granskningsutskottets möten är inte offentliga. Verksamheten i granskningsutskottet bygger dels på samarbete med de nationella delegationerna, dels på dialog med ministerkommitténs granskningsenhet. Framgångsrik granskning förutsätter samarbetsvilja från det granskade landets och dess myndigheters sida. För att skaffa sig en detaljerad bild över utvecklingen besöker utskottsdelegationer de aktuella länderna.

Granskningsutskottets årsrapport (dok. 12275, res. 1747) utgjorde grunden för den årliga debatten om läget för demokratin i Europa. Årsrapporten redogjorde för granskning av tio länder: Albanien, Armenien, Azerbajdzjan, Bosnien och Hercegovina, Georgien, Moldavien, Montenegro, Ryssland, Serbien och Ukraina. Utskottet skaffar sig en detaljerad bild över utvecklingen i de länder som är föremål för granskning genom besök på plats. Samarbetet får sin konkreta innebörd när det berörda landet genomför och tillämpar granskningsrapportens rekommendationer. Att landet i fråga genomför dessa rekommendationer följs upp genom en dialog med landet som påbörjas ett år efter avslutad granskning. En sådan dialog pågår mellan utskottet och fyra medlemsländer: Bulgarien, Turkiet, Monaco och Makedonien.

4.1.2 Ukraina

Vid höstsessionen debatterades de demokratiska institutionerna i Ukraina (dok. 12357, res. 1755). Församlingen välkomnade den nya regeringskoalitionen och dess ambitiösa reformpaket men poängterade samtidigt faran i att gå för snabbt framåt. Parlamentariska processer måste få ta sin tid och det är viktigt att Venedigkommissionen ges möjlighet att granska ny lagstiftning. Det återstår en rad viktiga områden där förbättringar krävs i Ukraina: valsystemet, åklagarväsendet, anti-korruption och lagstiftning på det civilrättsliga området. För att uppnå politisk stabilitet på lång sikt krävs att regeringen och oppositionen kommer överens om konstitutionella ändringar vad gäller tydlig maktindelning med kontrollfunktioner. Slutligen uttryckte församlingen oro över utvecklingen av situationen på yttrandefrihetsområdet. Göran Lindblad var kritisk till utvecklingen i landet och uppmanade både regeringssidan och oppositionen att gå från ord till handling och genomföra nödvändiga reformer. Marietta de Pourbaix-Lundin utsågs till medrapportör vad gäller den fortsatta granskningen av Ukraina.

Vid debatten om genomförandet av presidentvalet i Ukraina den 17 januari respektive den 7 februari framhöll Marietta de Pourbaix-Lundin, som deltagit i valobservationerna, att genomförandet av valet under valdagen varit bra men att det faktum att vallagen ändrats på flera områden kort före valdagen är oroande.

4.2 Politiska frågor

4.2.1 Situationen i Kosovo

Vid junisessionen presenterade Björn von Sydow sin rapport om situationen i Kosovo och Europarådets roll (dok. 12281, rek. 1923, res. 1739). Utgångspunkten i rapporten var inte den kontroversiella frågan om Kosovos status utan principen att folket i Kosovo ska ha samma rätt till demokrati och mänskliga rättigheter som andra människor i Europa, oavsett om Kosovo ses som ett självständigt land eller inte. Rapportören konstaterade att det finns många svårigheter för Kosovo att hantera såsom etniska konflikter, ekonomisk utveckling, korruption, stärkande av rättsstaten och utveckling av tull och polis. Församlingen antog rapporten och underströk att Europarådet bör spela en mer aktiv roll i Kosovo särskilt vad gäller utvecklingen av rättsstaten. Rapportören informerade även ministerkommittén i ärendet i oktober och gjorde en uppföljande studieresa till Kosovo inför valet i december.

4.2.2 Utvecklingen i Vitryssland

Vid aprilsessionen debatterade församlingen den senaste utvecklingen i Vitryssland (dok. 12223, res. 1727) vid en s.k. brådsnkande debatt. Representer från Vitryssland fanns på plats. Frågan gällde främst avrättningen av

två vitryska medborgare i mars 2010 men även det faktum att Vitryssland inte inbjudit några valobservatörer till landets lokalval i april 2010. Även den dåliga behandlingen av landets polska minoritet debatterades. Församlingen beslutade att fortsättningsvis inte ha några officiella kontakter på hög nivå med företrädare för Vitryssland. Landets ansökan om särskild gäststatus kan inte bli aktuell innan landet infört moratorium på dödsstraff. Församlingen kommer även fortsättningsvis att noga följa utvecklingen i Vitryssland.

4.2.3 Mellanöstern

Vid januarsessionen debatterades situationen i Mellanöstern (dok. 12117, res. 1700). Församlingen uttryckte frustration över den långsamma fredsprocessen, men man såg på president Obamas personliga engagemang med tillförsikt. Israel uppmanades att upphöra med nya bosättningar utanför sina gränser och återuppta förhandlingarna om en palestinsk stat. Kerstin Lundgren uppmanade det palestinska lagstiftande rådet att ansöka om ”partnerskap för demokrati”.

Den 31 maj attackerade israelisk militär en konvoj som var på väg mot Gaza, vilket ledde till nio turkiska aktivisters död. Attacken skedde på internationellt vatten och bröt mot internationell rätt. Under junisessionen hölls en brådskande debatt om den uppblussande stämningen i Mellanöstern (dok. 12308, res. 1748), och Kerstin Lundgren underströk vikten av en oberoende, klar och tydlig internationell utredning av händelsen.

4.2.4 Konsekvenserna av kriget mellan Georgien och Ryssland

En aktuell debatt om konsekvenserna av kriget mellan Georgien och Ryssland hölls under aprilsessionen. Utgångspunkten för debatten var en föredragning av chefen för den internationella undersökningsmissionen, ambassadör Heidi Tagliavini, och från svensk sida uttryckte både Kerstin Lundgren och Marietta de Pourbaix-Lundin sin otillfredsställelse med det svaga agerandet från rysk sida. Georgien, däremot, hade levt upp till de flesta av sina åtaganden, vilket man borde tala om i klartext.

4.2.5 Politiska konsekvenser av den ekonomiska krisen

Den ekonomiska krisen har även gett återverkning på den demokratiska utvecklingen i Europa. Extrema politiska partier på både vänster- och högerkanten har gynnats då den svåra ekonomiska situationen tillskrivs sittande regeringar. Vid junisessionen debatterades de politiska konsekvenserna av den ekonomiska krisen (dok. 12282, res. 1745), och församlingens medlemsländer uppmanades att arbeta hårdare med finansiell styrning och granskning. Anna Lilliehöök påpekade att befolkningen i flera länder i Europa är missnöjd med sitt lands ekonomiska utveckling och att vi bör beakta förhållandet mellan det ekonomiska tillståndet och den demokratiska utvecklingen i landet. Hon

refererade till statstjänstemännens demonstrationer i Grekland och manifestationerna mot kapitalism i Madrid som exempel.

4.3 Juridiska frågor och mänskliga rättigheter

4.3.1 Romerna i Europa

Romerna är den största minoriteten i Europa och finns representerade i nästan samtliga av Europarådets medlemsländer. Dessa länder har en skyldighet att se till att romers levnadsvillkor förbättras och att deras mänskliga rättigheter respekteras fullt ut. Trots detta fortsätter romerna att vara en utsatt och diskriminerad grupp. Vid junisessionen debatterades situationen för romer i Europa och Europarådets aktiviteter (dok. 12174, rek. 1924, res. 1740) och församlingen uttryckte bestörtning över den anti-romska våg som sköljt över Europa. Europarådet måste öka sitt engagemang och göra sina insatser mer kända för att undvika att det bestående regelverket blir urvattnat eller missförstått.

Vid en brådsakande debatt under oktobersessionen debatterades åter romafrågor (dok. 12386, res. 1760) då några av Europarådets medlemsländers ledare under sommaren använt en retorik där romer anklagades för brottslighet. Vikten av ökad nationell säkerhet har fått en mer framträdande roll i den politiska debatten och ibland används diskriminerande uttryck som gör vissa etniska grupper till syndabockar, konstaterade församlingen.

4.3.2 Genomförande av Europarådets konvention om mänskliga rättigheter

Framtiden för Europadomstolen för de mänskliga rättigheterna diskuterades vid ett högnivåmöte i Interlaken, Schweiz, i februari och följdes upp vid en debatt i församlingen i april då man diskuterade ett effektivt genomförande av Europarådets konvention om mänskliga rättigheter: Interlakenprocessen (dok. 12221, res. 1726). De nationella parlamenten har en viktig roll att spela vad gäller att hålla nere strömmen av klagomål som skickas till Europadomstolen genom att försäkra sig om att nya lagar stämmer överens med konventionen. Det är även viktigt att Europadomstolens domslut verkligen verkställs fullt ut i det aktuella landet; annars hotas domstolens trovärdighet.

4.4 Ekonomiska frågor

4.4.1 OECD 2009–2010

Europarådets parlamentariska församling fungerar som OECD:s parlamentariska dimension. Av OECD:s 33 medlemsländer ingår 9 inte i Europarådet

(Australien, Kanada, Chile, Israel, Japan, Sydkorea, Mexiko, Nya Zeeland och USA), men deras parlamentariska delegationer har rätt att delta i den årliga debatten i Strasbourg om OECD:s aktiviteter. OECD:s generalsekretäre Angel Gurría medverkade vid höstsessionen i den utvidgade församlingens årliga debatt om OECD (dok. 12340, res. 1758). Årets debatt ägde rum vid en tidpunkt då den globala ekonomin börjat öka efter den omskakande finansiella krisen. Den utvidgade församlingen varnade dock för att den ekonomiska återhämtningen är som svagast i euroområdet där länder borde ta itu med sina skulder och följa finansiella regler. En striktare översyn av finansiella transaktioner och bättre transparens vid hantering av riskkapital efterlystes.

4.4.2 EBRD

På höstsessionens dagordning ingick traditionsenligt en debatt om Europeiska återuppbyggnads- och utvecklingsbankens (EBRD) verksamhet (dok. 12349, res. 1759). EBRD:s vicepresident Jan Fischer medverkade vid debatten. Europarådet har sedan 1992 ett samarbetsavtal med EBRD som är verksamt i 29 länder. De två organisationernas gemensamma mål är att bidra till demokratisk stabilitet grundad på Europarådets värderingar. Den globala finansiella och ekonomiska krisen under 2009 var en enorm utmaning för Europa och, inte minst, för dess utvecklingsinstitutioner såsom EBRD. Församlingen ansåg att EBRD skulle prioritera utlåning till sina åtta fattigaste länder i Kaukasus och Centralasien liksom till EU:s kandidatländer i sydöstra Europa. Projekt i EBRD:s nyaste samarbetsland, Turkiet, var också välkommet.

4.5 Kultur

4.5.1 Islam i Europa

Vid junisessionen debatterade församlingen islam, islamism och islamofobi i Europa (dok. 12266, rek. 1927, res. 1743). Trots muslimsk närvaro i Europa under århundraden upplever många av muslimerna sig diskriminerade. Mycket mer kan göras i europeiska länder för att inkludera muslimer i samhället och försäkra att politiska partier inte spelar på islamofobiska känslor. Något generellt förbud mot att bära heltäckande slöja (burka och niqab) ansågs inte nödvändigt men i vissa situationer kan dock restriktioner vara aktuella av säkerhetsskäl eller i arbetslivet.

4.5.2 Frihet för medier

Vid januarisessionen debatterade församlingen respekten för mediers frihet (dok. 12102, rek. 1897) och oroades över att attacker på journalister har ökat. Man kan dela in attacker på medier i tre kategorier: fysiskt våld mot och mord på journalister, missbruk av regeringar för att styra medier och brist på etiska

normer. I flera av församlingens medlemsstater har partisk rapportering i medierna observerats och det finns även stora brister i journalisternas rätt att skydda sin källa. Ofta används kampen mot terrorismen som en anledning att begränsa yttrandefriheten.

4.6 Befolknings- och flyktingfrågor

4.6.1 Genusrelaterade krav på asyl

Vid oktobersessionen debatterade församlingen vikten av att hänsyn tas till genusrelaterade krav på asyl (dok. 12350, rek. 1940, res. 1765). Kvinnliga asylsökande bör få träffa kvinnliga rådgivare och tolkar i det nya landet. Tvångsäktenskap, hedersrelaterade brott, människohandel och sexuellt utnyttjande är aspekter som den asylsökande kan ha utsatts för, och det ska det tas hänsyn till. Församlingen uppmanade Europarådets regeringar att se över könsdimensionerna i sitt asylmottagande. Göran Lindblad poängterade att genusrelaterade aspekter vid asylärenden även kan och bör innefatta homo-, bi- eller transsexuella personer.

4.6.2 Asylsökande romer i Europa

Situationen för romer har under året även diskuterats utifrån ett asylperspektiv i rapporten Asylsökande romer i Europa (dok. 12393, rek. 1941, res. 1768). Man uppmärksammade särskilt den svåra situation som många romer som försöker återvända till Kosovo upplevt. Europarådets kommissionär för mänskliga rättigheter har meddelat att mellan 70 och 75 % av de romer som tvingats återvända till Kosovo har funnit det omöjligt att återintegreras och därför försökt återvända till det land som just utvisat dem eller till något tredjeländ. Det är orimligt att tro att Kosovo skulle ha möjlighet att ta emot ett stort antal återvändande personer, och Europarådets medlemsländers regeringar uppmanas att ta detta i beaktande.

4.6.3 Internering av asylsökande

Antalet asylsökande och irreguljära migranter i Europa har ökat väsentligt de senaste åren. Internering av asylsökande och irreguljära migranter i Europa (dok. 12105, rek. 1900, res. 1707) debatterades vid januarsessionen och församlingen konstaterade att internering av asylsökande har använts i för stor utsträckning och på fel sätt i flera länder. Internering bör användas som ett sista alternativ i väntan på en utredning men är i dag ofta den första åtgärden som möter en asylsökande. Förhållandena för internerade asylsökande är inte sällan betydligt sämre än för brottslingar i fängelse.

4.7 Sociala frågor och hälso- och familjefrågor

4.7.1 Barn och våld i hemmet

Carina Ohlsson konstaterade i sin rapport om barn som bevittnar våld i nära relationer (dok. 12111, rek. 1905, res. 1714) att barn som bevittnar våld i hemmet ofta glöms bort i policyskapandet och vid ingripandet av socialtjänsten. Vidare framhölls att barn kan bli psykiskt skadade även om de inte själva utsätts för våld och att deras vittnesmål bör verka som en tidig varningsklocka för socialtjänstens ingripande för att hindra vidare övergrepp. Församlingen förespråkade att ämnet barn och våld i hemmet ska tas med i en framtida Europarådskonvention om våld mot kvinnor. Vidare uppmanades medlemsländerna att utveckla omfattande socialtjänster och utbildningsstrategier med syfte att hindra intergenerationsspridning av våld i hemmet.

4.7.2 H1N1-pandemin

Under junisessionen debatterades hanteringen av H1N1-pandemin (dok. 12283, rek. 1929, res. 1749). I juni 2009 deklarerade Världshälsoorganisationen högsta möjliga varningsnivå för H1N1-viruset, vilket utlöste enorma beställningar på vaccin av nationella regeringar. Trots varningarna blev dödstalen relativt låga, och en stor del av vaccinförråden lagrades eller såldes vidare. Församlingen konstaterade att allvaret i situationen överskattades av Världshälsoorganisationen, vilket ledde till att nationella sjukvårdsprioriteringar förvrängdes och att onödigt stora summor av skattemedel spenderades. Främst riktades kritik mot bristen på insyn i Världshälsoorganisationens beslutsprocess, vilket väckte misstankar om inflytande från läkemedelsindustrin som hade mycket att tjäna på dessa beslut. Församlingen begärde större öppenhet, en lämplig definition på en pandemi, skydd mot inflytande från olika intressen samt bättre kommunikation med andra inblandade aktörer. Vidare efterfrågades en offentlig fond som kan bedriva medicinsk forskning i liknande frågor och ge oberoende råd, med målet att återuppbygga allmänhetens förtroende för statliga hälsomyndigheter.

4.8 Miljöfrågor

4.8.1 Skogar: vår planets framtid

Vid junisessionen debatterades temat "Skogar: vår planets framtid" (dok. 12284, res. 1753). Skogar refereras ofta till som vår planets lungor då de återvinner syre från koldioxid, skyddar mot den globala uppvärmningen, bevarar den biologiska mångfalden och fungerar som rekreativ område för människor runt om i världen. Trots detta är de hotade på många håll. Illegal skogsavverkning har lett till en global minskning av den yta som är täckt av

skog, särskilt i utvecklingsländer. I Europa sker motsatsen, större ytor täcks av skog på grund av återplantering, vilket resulterar i monokulturer med liten biologisk mångfald. Församlingen förespråkade en högre grad av kontroll av skogsavverkningen genom bindande internationella överenskommelser och en harmonisering av lagar om skogsmarker i Europa. Carina Ohlsson tryckte bl.a. på vikten av en mer effektiv övervakningsmekanism för illegal skogsavverkning i sitt debattinlägg.

4.8.2 Biologisk mångfald och klimatförändring

Vid aprilsessionen debatterades frågan om biologisk mångfald och klimatförändring (dok. 2198, rek. 1918). Människan har förändrat sin omgivning radikalt på ett sätt som ingen levande varelse gjort tidigare. Antalet utrotningshotade arter ökar kontinuerligt och den högre globala temperaturen påverkar årstiderna. Policyskapare uppmanades under debatten att prioritera internationella åtaganden för att minska förlusten av utrotningshotade arter, och att utvidga skyddade naturområden. Vidare uppmanade man till att göra jordbruket mer hållbart samt att ge ett ökat stöd för förnybar energi. Avslutningsvis konstaterades att biosfären, som är förutsättningen för livet på jorden, påverkas negativt av klimatförändringarna. Carina Ohlsson anmärkte att biologisk mångfald bör vara en väsentlig del av de lagliga rättigheter som tillskrivs människor samt att klimatförändringarna medverkar till att kraftigt försämra den biologiska mångfalden.

4.9 Jämställdhet

4.9.1 Människohandel

Vid januarisessionen debatterade församlingen åtgärder mot människohandel; främjande av Europarådets konvention (dok. 12096, rek. 1895, res. 1702). Den 1 februari 2008 trädde Europarådets konvention mot människohandel i kraft. Konventionen går längre än andra dokument på området och har fler bindande regleringar vad gäller skydd för offren och vittnen. Inom Europarådet har tillsatts en grupp som granskar genomförandet av konventionen (Greta). Carina Hägg påpekade att människohandel olyckligtvis fortfarande är ett aktuellt ämne i Europa och att det är upp till parlamentarikerna i Europarådets parlamentariska församling att se till att respektive regering antar och genomför konventionen.

4.9.2 Kvinnors deltagande i ouppklarade konflikter

Församlingen debatterade under aprilsessionen hur man kan involvera kvinnor i att förebygga och lösa ouppklarade konflikter i Europa (dok. 12196, rek. 1909, res. 1716.). Kvinnor faller ofta offer för konflikter, bl.a. genom våldtäkter och människohandel, och det är i många fall kvinnor som måste hantera

biverkningar efter en konflikt. Trots detta är kvinnor ofta uteslutna ur maktens korridorer när det är dags för politiska förhandlingar. Församlingen förespråkade ett genusperspektiv i fredsstödjande aktiviteter på högsta politiska nivå och nämnde ett minimum på 40 % kvinnligt deltagande i beslut som har att göra med fredsprocesser. För församlingens del ville man säkerställa ett balanserat kvinnligt deltagande i konfliktlösningsaktiviteter, samt hålla regelbundna möten med kvinnoorganisationer involverade i olösta konflikter i Europa. Kerstin Lundgren, som före sessionen nyligen kommit tillbaka från Kongo och sett hur kvinnor behandlats under den konflikten, framhöll vikten av att inkludera kvinnor i beslutsprocessen och gav sitt stöd till rapportören.

Förteckning över församlingens beslut 2010

Rekommendationer

1894	Hur de demokratiska institutionerna i Bosnien och Hercegovina fungerar
1895	Åtgärder mot människohandel – främjande av Europarådets konvention
1896	Korrupta rättssystem
1897	Respekt för mediers frihet
1898	Trösklar och andra särdrag som påverkar representativiteten i parlamenten i Europarådets medlemsstater
1899	Främja kvinnors medverkan i politiska församlingar genom valsystemets utformning
1900	Internering av asylsökande och olovliga invandrare i Europa
1901	Lösning av flyktingars och tvångsförflyttades egendomsfrågor
1902	Hur de demokratiska institutionerna i Albanien fungerar
1903	Femton år efter främjandekonferensen för befolkning och utveckling
1904	Minoritetsskydd i Europa – framgångar och utmaningar för att förverkliga gemensamma normer
1905	Barn som bevittnar våld i nära relationer
1906	Omprövning av upphovsrätten i internetåldern
1907	Lönegapet mellan kvinnor och män
1908	Lobbying i ett demokratiskt samhälle (Europeisk uppförandekod för lobbying)
1909	Involvera kvinnor i att förebygga och lösa ouppklarade konflikter i Europa
1910	Globala finanskrisens effekt på migration i Europa
1911	Kvinnor och den ekonomiska och finansiella krisen
1912	Satsning på familjesammanhållning som en utvecklingsfaktor i kristider
1913	Nödvändigheten att ta ytterligare steg i internationell rätt för att komma till rätta med pirater och sjöröveri
1914	Angeläget behov av konstitutionella reformer i Bosnien och Hercegovina
1915	Diskriminering baserad på sexuell läggning och könsidentitet
1916	Meddelarskydd
1917	Migranter och flyktingar – en fortsatt utmaning för Europarådet

- 1918 Biologisk mångfald och klimatförändringar
- 1919 Europa-Medelhavsområdet – krav på en strategi för Europarådet
- 1920 Stärka effektiviteten i Europarådets fördragsrätt
- 1921 Genusperspektiv i budgetprocessen som ett verktyg för att garantera kvinnors hälsa
- 1922 Rättsliga åtgärder mot kränkningar av mänskliga rättigheter i norra Kaukasus
- 1923 Situationen i Kosovo och Europarådets roll
- 1924 Situationen för romer i Europa och Europarådets aktiviteter
- 1925 Överenskommelser om repatriering – en mekanism för att återsända illegala migranter
- 1926 Program för frivilligt återvändande – en effektiv, human och ekonomisk mekanism för att återsända olovliga invandrare
- 1927 Islam, islamism och islamofobi i Europa
- 1928 Demokratin i Europa – kriser och perspektiv
- 1929 Hanteringen av H1N1-pandemin – mer insyn behövs
- 1930 Förbud mot marknadsföring och användning av ljudapparater, s.k. Myggor, för att skingra ungdomsgrupper
- 1931 Bekämpning av sexistiska stereotyper i medierna
- 1932 Anständiga pensioner för kvinnor
- 1933 Kampen mot extremism – prestationer, brister och misslyckanden
- 1934 Övergripping på barn i institutioner – försäkra fullständigt skydd för offren
- 1935 Behovet av att undvika dubbelarbete mellan Europarådet och EU:s byrå för mänskliga rättigheter
- 1936 Mänskliga rättigheter och privat företagsamhet
- 1937 Europarådets utvecklingsbank – strategier, styrning och verksamhet
- 1938 Garantera rätten till utbildning för barn med sjukdomar och funktionshinder
- 1939 Föräldralösa barn – akut behov av åtgärder
- 1940 Genusrelaterade krav på asyl
- 1941 Asylsökande romer i Europa
- 1942 Byggnadsprojekt på historisk mark – en avvägning mellan bevarandet av arkeologiska fynd och utveckling

- 1943 Förstärkta åtgärder för att skydda och återuppväcka utrotningshotade språk
- 1944 Den europeiska stadgan för landsdels- eller minoritets-språk
- 1945 Internationellt erkänd status för valobservatörer
- 1946 Militärt avfall och miljön
- 1947 Ljud- och ljusföreningar
- 1948 Främja frivilligarbete i Europa
- 1949 Främja den mest fördelaktiga jämställdhetslagstiftningen i Europa

Resolutioner

- 1700 Situationen i Mellanöstern
- 1701 Hur de demokratiska institutionerna i Bosnien och Hercegovina fungerar
- 1702 Åtgärder mot människohandel – främjande av Europarådets konvention
- 1703 Korrupta rättssystem
- 1704 Religionsfrihet och övriga mänskliga rättigheter för icke-muslimska minoriteter i Turkiet och för den muslimska minoriteten i östra Grekland
- 1705 Trösklar och andra särdrag som påverkar representativiteten i parlamenten i Europarådets medlemsstater
- 1706 Främja kvinnors medverkan i politiska församlingar genom valsysteemets utformning
- 1707 Internering av asylsökande och olovliga invandrare i Europa
- 1708 Lösning av flyktingars och tvångsförflyttades egendomsfrågor
- 1709 Hur de demokratiska institutionerna i Albanien fungerar
- 1710 Mandattiden för granskningsutskottets rapportörer
- 1711 Regler och strategi vid val av generalsekreterare i Europarådet – ministerkommitténs och parlamentariska församlingens gemensamma förslag till tolkning
- 1712 Förändring av sammansättningen i den parlamentariska församlingens byrå
- 1713 Minoritetsskydd i Europa – framgångar och utmaningar i förverkligandet av gemensamma normer
- 1714 Barn som bevittnar våld i nära relationer
- 1715 Lönegapet mellan kvinnor och män
- 1716 Involvera kvinnor i att förebygga och lösa ouppklarade konflikter i Europa
- 1717 Ekonomiska krisens sociala effekter
- 1718 Globala finanskrisens effekt på migration i Europa

- 1719 Kvinnor och den ekonomiska och finansiella krisen
- 1720 Satsning på familjesammanhållning som en utvecklingsfaktor i kristider
- 1721 Väststånd, välfärd och välbefinnande – hur förena dessa i ett föränderligt Europa
- 1722 Sjöroveri – ett brott och en utmaning för demokratier
- 1723 Högtidlighålla minnet av offren för den stora hungersnöden (Holodomor) i f.d. Sovjetunionen
- 1724 Montenegros uppfyllande av sina förpliktelser
- 1725 Angeläget behov av konstitutionella reformer i Bosnien och Hercegovina
- 1726 Effektivt genomförande av Europarådets konvention om mänskliga rättigheter: Interlakenprocessen
- 1727 Situationen i Vitryssland – senaste utvecklingen
- 1728 Diskriminering baserad på sexuell läggning och könsidentitet
- 1729 Meddelarskydd
- 1730 Uppföljande dialog med Bulgarien efter granskningen
- 1731 Europa-Medelhavsområdet – krav på en strategi för Europarådet
- 1732 Förbättra effektiviteten i Europarådets fördragsrätt
- 1733 Förstärkta åtgärder mot sexförbrytare
- 1734 Parlamentariska församlingens budget för år 2011
- 1735 Europeiska civila flygindustrin ställd inför den globala finansiella och ekonomiska krisen
- 1736 Uppförandekod för politiska partier
- 1737 Jordvärme – ett lokalt svar på ett hett ämne
- 1738 Rättsliga åtgärder för bekämpning av brott mot mänskliga rättigheter i norra Kaukasus
- 1739 Situationen i Kosovo och Europarådets roll
- 1740 Situationen för romer i Europa och Europarådets aktiviteter
- 1741 Överenskommelser om repatriering – en mekanism för att återsända illegala migranter
- 1742 Program för frivilligt återvändande – en effektiv, human och kostnadseffektiv mekanism för återsändande av illegala migranter
- 1743 Islam, islamism och islamofobi i Europa
- 1744 Icke-statliga aktörer i demokratiska system
- 1745 De politiska konsekvenserna av den ekonomiska krisen
- 1746 Demokratien i Europa – kriser och perspektiv
- 1747 Demokratins tillstånd i Europa och framstegen för parlamentariska församlingens granskningsförfarande
- 1748 Den hastigt ökade spänningsnivån i Mellanöstern

- 1749 Hanteringen av H1N1-pandemin – mer insyn behövs
- 1750 Hur de demokratiska institutionerna i Azerbajdzjan fungerar
- 1751 Bekämpning av sexistiska stereotyper i medierna
- 1752 Anständiga pensioner för kvinnor
- 1753 Skogar: vår planets framtid
- 1754 Kampen mot extremism – prestationer, brister och misslyckanden
- 1755 Hur de demokratiska institutionerna i Ukraina fungerar
- 1756 Behovet av att undvika dubbelarbete mellan Europarådet och EU:s byrå för mänskliga rättigheter
- 1757 Mänskliga rättigheter och privat företagsamhet
- 1758 OECD:s verksamhet 2009–2010
- 1759 Europeiska banken för återuppbyggnad och utveckling (EBRD) år 2009 – underlätta ekonomiska integrationen i Europa
- 1760 Senaste tidens skärpning i den nationella säkerhetsdiskursen – det romska fallet
- 1761 Garantera rätten till utbildning för barn med sjukdomar eller funktionshinder
- 1762 Föräldralösa barn – akut behov av åtgärder
- 1763 Rätten att av samvets skull vägra medverka vid laglig läkarvård
- 1764 Nationella rutiner för att utse domare till Europadomstolen för mänskliga rättigheter
- 1765 Genusrelaterade krav på asyl
- 1766 Främjandet av Östersjöregionens socioekonomiska potential
- 1767 Europas demografiska framtid och migration
- 1768 Asylsökande romer i Europa
- 1769 Förstärkta åtgärder för att skydda och bevara starkt hotade språk
- 1770 Den europeiska stadgan för landsdels- eller minoritetsspråk
- 1771 Internationellt erkänd status för valobservatörer
- 1772 Återuppta parlamentarisk dialog med USA
- 1773 Främja parlamentarisk diplomati
- 1774 Förbättra Europas energisäkerhet genom ökad användning av flytande naturgas
- 1775 Militärt avfall och miljön
- 1776 Ljud- och ljusföroreningar
- 1777 Främja förebyggande åtgärder mot dataspelsberoende
- 1778 Främja frivilligarbete i Europa

- 1779 Samarbete om social sammanhållning mellan Europarådet och Magrebländerna
- 1780 Främja den mest fördelaktiga jämställdhetslagstiftningen i Europa
- 1781 Minimum 30 % av underrepresenterat kön i de nationella delegationerna

Yttranden

- 276 Utkast till Europarådskonvention om förfalskningar av medicinska och närbesläktade produkter som kan utgöra en hälsofara
- 277 Utkast till konvention om ömsesidigt administrativt bistånd i skattefrågor
- 278 Tilläggsprotokoll (utkast nr 3) till Europakonventionen om utlämning
- 279 Europarådets budget och prioriteringar för 2011